

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget)

Redegørelse af 14/12 2000 om forløbet af den 23. særlige samling af FN's generalforsamling:

»Kvinder 2000: Ligestilling, udvikling og fred i det 21. århundrede«.

(Redegørelse nr. R 8).

Udviklingsministeren (Jan Trøjborg) og ministeren for ligestilling (Jytte Andersen):

Indledning

1. Den 23. særlige samling af FN's generalforsamling, »Kvinder 2000: Ligestilling, udvikling og fred i det 21. århundrede«, fandt sted i New York den 5. - 9. juni 2000. Samlingens formål var at gøre status over fremskridt i gennemførelsen af handlingsprogrammet vedtaget på FN's 4. Verdenskvindekonference i Beijing i 1995 og at vedtage nye handlingsorienterede anbefalinger med henblik på at styrke den videre implementering af programmet.

2. Folketinget havde lejlighed til at drøfte forberedelserne ved to forespørgselsdebatter, henholdsvis den 25. februar 1999 og den 9. maj 2000. Debatten den 25. februar drejede sig om forberedelserne til den særlige samling af FN's generalforsamling i år 2000 som opfølgning på den 4. Verdenskvindekonference i Beijing. Debatten mandede ud i en vedtagelse, hvori Folketinget konstaterede, at implementeringen af vedtagelserne fra FN's Verdenskvindekonference skrider frem, og opfordrer regeringen til

at fortsætte og intensivere arbejdet med at gennemføre Platform for Action,

at fastholde de vedtagne tekster på den særlige samling i FN's Generalforsamling i år 2000,

at støtte analyser af den globale udviklingskonsekvenser for kvinders situation,

at fortsætte arbejdet i den danske bistandspolitik til bekæmpelse af fattigdom og herunder støtte fattige kvinder med handicap,

at styrke bestræbelserne på at placere kvinder i de beslutningstagende organer og i de internationale organisationer,

at medvirke til at fremme indsatsen mod handel med kvinder,

at understøtte de frivillige organisationers arbejde,

at intensivere uddannelsesindsatsen for kvinder, samt

at fremlægge en redegørelse for Folketinget om forløbet i folketingsåret 2000-2001.

Denne redegørelse afgives i overensstemmelse hermed.

Debatten den 9. maj 2000 drejede sig om regeringens linie nationalt og internationalt under deltagelsen og opfølgningen på FN's særlige samling den 5.-9. juni 2000 i New York - Beijing+5. Folketinget tog ministerens redegørelse til efterretning og opfordrede regeringen til

at fortsætte og styrke arbejde med at realisere ligestillingsbestræbelserne i slutdokumentet fra Beijing overalt i den offentlige sektor,

at forstærke indarbejdelsen af kønsaspektet i planlægning og forvaltning af udviklingsbistanden,

at virke for, at »Platform for Action« ikke genåbnes, men realiseres,

at satse på at fremme respekten for kvinders ret til alle universelle menneskerettigheder, et liv uden vold, lemlæstelser og seksuelt misbrug og at bekæmpe handel med kvinder og børn,

at rækken af FN's Verdenskvindekonferencer sikres, og at den næste finder sted i år 2005, og at vedtagelserne følges op og

at være foregangsland i ligestillingsarbejdet både nationalt og internationalt.

Besvarelsen af, hvorledes regeringen vil følge op på Beijing+5, blev udsat. Denne redegørelse indeholder derfor også en kort redegørelse herfor.

3. Set ud fra en dansk synsvinkel fik den særlige generalforsamling et tilfredsstillende resultat. Det lykkedes på en række danske prioritetsområder at nå videre end Beijing-handlingsprogrammet. Trods forsøg på at svække teksten blev der ikke tale om egentlige tilbageskridt. På de områder, hvor fremskridt ikke var mulige, er teksten udtryk for en konsolidering af de i Beijing opnåede resultater. Derimod var det skuffende, at det ikke lykkedes at opnå de ønskede fremskridt på det kontroversielle sundhedsområde, herunder især henvisninger til kvinders seksuelle rettigheder og til Cairo+5-slutdokumentets formuleringer om abort og prævention. Dette bør dog ikke få lov til at overskygge det faktum, at det var tale om fremskridt på andre prioritetsområder som vold mod kvinder, handel med kvinder, udvikling af indikatorer, delmål og kønsopdelt statistisk. Det er også positivt, at det lykkedes at få indføjet mere omfattende formuleringer om kvinder og piger med handicap. Endelig bør det fremhæves, at den politiske erklæring fastslår, at ligestillings-